

2377 2den Deb. af Finantsloov. f. Finantsaaret fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873. 2378

Pris paa. Naar den ærede Ordfører for Udvalget paa en Maade vilde fremkomme med, jeg veed ikke ret, om det var et Slags Afvisning, vil jeg tillade mig at sige, at det havde været Udvalgets Pligt at sørge for, at der forelaa Forslag, hvorved Thinget kunde komme til at tilkjendegive sin Mening; men maaste det ærede Udvalg har i Sinde paa et senere Stadium at gjøre dette. Jeg bebrejder det ikke Noget, men det synes mig, at der laa en Slags Bebreidelse i den ærede Ordførers Ytringer til mig, og det synes jeg ikke at være billigt. Jeg skal altjaa fremdeles fastholde min Mening, at det vilde være heldigst, om Thinget kom til at afgive et Votum i denne Sag, og, dersom jeg, som sagt, kan finde Deltagelse i saa Henseende, skal det ogsaa ske.

Berg: Jeg hører til et Mindretal, som vel er enigt med Flertallet i deis Bemærkninger, men har troet at maatte tilføie, at man vilde have fundet det hensigtsmæssigt, om Regjeringen havde udsat at give Koncession til det sjællandske Jernbaneselskab, indtil Rigsdagen var kommen sammen, saa at man igjennem en Forhandling her i Rigsdagen, f. Ex. i Oktober Maaned, vilde have faaet Klarhed over, hvorledes Rigsdagen vilde have stillet sig til Spørgsmaalet, enten en Koncession til det sjællandske Jernbaneselskab eller en saadan til Andre for en Bane fra Roskilde til Kallundborg for 3,700,000 Rd., eller en selvstændig Bane fra Kjøbenhavn over Frederiksund og Holbøt til Kallundborg, selv om man der skulde have indrømmet en noget større Garanti end den, der af Regjeringen var tilstaaet de Herrer Suel og Nyholm. Jeg tror, at hvis Regjeringen havde stillet sig saaledes, at den vilde have indrømmet en noget længere Frist, da vilde vi have været fri for mange af de Besværligheder og Ulemper, som have klæbet ved denne Sags hele Behandling udenfor Rigsdagen og tildels ogsaa her. Hvad nu selve Sagen angaar, da er der udtalt Me-

get saavel af den ærede Ordfører som tildels af det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), som jeg ganske kan tiltræde, men der er fremkommet adskillige Ytringer, adskillige temmelig stærke Udtalelser mod enkelte private Mænd, som jeg tror ikke ere saa ganske berettigede, og jeg har derfor følt mig opfordret til at udtale min noget afvigende Anskuelse om enkelte af de Punkter, der ere fremdragne. Forinden der var Tale om at give Koncession til private Mænd eller de Mænd, der oftere ere nævnte, blev der jo, hvad jeg finder overmaade rigtigt, haade af den meget ærede Indenrigsminister og, da det er sket ogsaa efter vedkommende Koncessionsøgendes eget Duffe, ogsaa fra deres Side rigtigt, at der hos det sjællandske Jernbaneselskab blev forespurgt, om det ønskede at faae Koncession, og da paa hvilke Betingelser, paa vedkommende Bane, eller om man havde defintivt opgivet at søge en saadan Koncession. Vi hende Svaret fra det sjællandske Jernbaneselskab derpaa, og først efterat dette var sket, gav den meget ærede Minister det omtalte Tillagn. Denne Fremgangsmaade var overmaade loyal ligeoverfor det sjællandske Jernbaneselskab; skulde man have gjort end yderligere, skulde man i den Grad have ventet paa, om det maatte behage det høie Selskab engang i Tiden at forberede sig til muligen at ville søge en saadan Koncession, saa vil jeg blot sige, at saa havde det nordvestlige Sjælland vist ingen Bane faaet i meget lang Tid, og jeg anser det ikke for nogen Ulykke, at Nordvestsjælland faar en Bane; tværtimod under jeg det den meget gjerne. Det har jo netop været saaledes med det sjællandske Jernbaneselskab, at det skal have andre Folk til at lave Noget, førend det selv kan beslutte sig til Noget. Jeg tror ingenlunde, det er rigtigt, at vi komme til at benævne disse andre Mænd, der fremkom med Planer, og det vist overmaade gode, sunde og fornuftige Planer, som om de end ikke bleve udsorte, dog affødte andre Planer, som man gaar ind paa og finder til-